

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9.

Fylke: Nord-Trøndelag.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Evng

Emne: Leivring

Bygdelag: Namdalen.

Oppskr. av: Martin Bjerkum

Gard: Bjerkum.

(adresse): Gjerm

G.nr. 2. Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Eller siga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Leivring var mykje bruket i den eldre tid her i Namdalen. Leivret var ukona som eit gjepartlag hjelpefor og var bruket åt alt småfjet som var saum men også gjuter fette lausfor den tid ein hadde gjutshald i bygda. Dette med å ha gjuter var det min og min stutta med for ein 100 år sidan. Gjuter var ukona for eit stall å ha i hennar lagar då ho mykje godt gjorde skade på stogur og so mykje det ikkje å gjude ho inn.

Leivring driv dei me på alle gardar men mest på små gardar og husemessige plassar. Men skrevet som jordbruket for best var det minke med leivring og so var det ikkje å snakke inn då all inngden og andre med dron på lausbygda til byar og industrien so ein kann seie at ein det mest hventende arbeide med å halde åten og ing i vakkertunde bruktan stann og berga det for som vites på kultiveringst. Her i dei meite Namdalbygda er diffr

lauringa fallt leirst av seg sjelv. Men
det er riktig at dei driv litt med lauring
i fjellbyggderna.

A.

1. Lauring vart det altså ikkje drive med
lur i bygda. Ikkje ningoing innu eit
vordningskrig vart det sanka laur som
lystpefor. Det er inn 40 a 50 år sidan
at lauringa fall brukt leirst lur.
2. Det var etter høytiden at lauringa
vart gjort. Det var bjørk, rogn og alder
som var dei treslaga inn tek laur
av. At leirst vart kalla lauring.
3. Iorn viddskap vart mest brukt inn almin-
delig sigd men det fannst kantar dei
som hadde skaffa seg laursigd som
var som inn kvatint kniv med
skapt på.
4. Det var når inn linge med brer for
å rydda igrer usigt at lauringa vart
gjort. Kvart tre vart då avleiva. Lauring
er ruffaste brer vart også gjort men inn
mølle då fara gjer in stor vidd for at
det skulde bli makke av det.
5. Iorn vilde helst laura i salskin då
laurtjørva dei kinnu fraktes drentu
på lommen ista å bli kinnu på
lusje eller stant. Men når inn ha
laurt på lommen med inn gong
mølle inn ikkje laga det i stabe
men stablar det laurt innkring
sigjerna. Ellers vart laurtjørva lagt
i huse men det var ikkje lera at
det vart for lurt då det då vilde

"småttast" levst i fraktinga. Læivstakks
sæg og ikkje at dei levst lev.

Læivst vart tald i karar. Det var
24 "kjörv" i ein "kratt".

6. Læivst vart frakta levst so snart
at det var litt.
7. Læivst vart tatt i innmarka og det
var både karar og kvinnfolk inn
læivst. Karane kjegde med kra og
kvinnfolkta kvista av læivst og kjörva
det.
8. Læivst vart lagt inn i umkring på
levst og smått fjell læivst
itt par gonger inn dagar.
9. Alder læivst og ragn læivst vart ukna som
godt læivst.
10. I rispe læivst vart ikkje levst.
11. Fettes læivst vart ein ikkje inn levst.

B.

Rating av læivst til yor vart ikkje levst
lev det ein vist.

1738